

Beste mensen,

Ik had het vorige week over dat de mensen over het algemeen een besef van goed en kwaad hebben, ze hebben een geweten. Een gevoel van wat eerlijk en of rechtvaardig is en wat niet. We vinden dat sommige dingen niet kunnen en vinden dat onrecht gestraft moet worden, zeker als het ons is aangedaan. Als misdaad niet gestraft wordt geeft dat onvrede. Er is nu een uitspraak gedaan door een rechter over het neerschieten van het vliegtuig mh17. Dat neerschieten werd als groot onrecht ervaren, vooral door de nabestaanden. Met een straf voor de overtreders krijgt men het verlorene niet terug, maar er zit iets in ons dat kwaad met kwaad vergolden moet worden: oog om oog tand om tand.

Ook in de Bijbel gaat het regelmatig over begane misdaden die bestraft worden. In de Psalmen wordt vaak om vergelding geroepen, als iemand onrecht is aangedaan. Maar ook wordt er gesproken van verkeerde daden die vergeven worden, van vrijspraak, de straf wordt kwijtgescholden: er wordt genade gegeven. Dat kan mooi zijn, maar diep in ons hart is er soms verzet tegen: boontje komt om zijn loontje, als je fouten hebt gemaakt dien je er voor te boeten en op de blaren te zitten. Gaat genade soms voor recht? We vinden dat vaak dat recht voor genade moet gelden. Als alles zomaar vergeven wordt waar blijf je dan? Dat zou een aansporing kunnen zijn tot slechte daden.

Toch wordt God in de Bijbel rechtvaardig en genadig genoemd. Hij handhaaft het recht en past toch genade toe, bij Hem is het niet in tegenspraak, Jona vond God te genadig bij Ninevé. Hoe wij met genade, vergeving en met handhaven van rechtvaardigheid omgaan blijft een uitdaging.

Goede Sabbat,
Roel Dijk